

14 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΔΕΜΑΤΩΝ ΛΤΔ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 251/96)

Αρχή Αδειών — Εξουσίες — Άρθρο 15(3)(α) και (β) του περί Ρυθμίσεως
Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982, Ν 9/82 — Άσκηση των αρμο-
διοτήτων της Αρχής και της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών εκτός του
νομίμου πλαισίου στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της επικύρωσης από την Αναθεωρη-
τική Αρχή Αδειών της απόφασης της Αρχής Αδειών να χορηγήσει δύο
άδειες μεταφορέα Α' στην ενδιαφερομένη εταιρεία.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

15

Προκύπτει εν προκειμένω πλήρης παραγνώριση των διατάξεων
του Νόμου από την Αρχή Αδειών και στη συνέχεια από την Αναθεω-
ρητική Αρχή. Τους χορηγείται σοβαρή εξουσία και την άσκησαν έξω
από το πλαίσιο της μιας νομοθετικής διάταξης που κατ' εξοχήν τη
διέπει. Δεν υπάρχει στο φάκελο αναφορά ή το αποτέλεσμα έρευνας ή
και ελάχιστος προβληματισμός για όσα ο Νόμος καθορίζει πως είναι
απαραίτητο να εξεταστούν. Στα πρακτικά της Αναθεωρητικής Αρχής
περιέχονται μόνο οι εισηγήσεις των δικηγόρων των εταιρειών που
20 άσκησαν ιεραρχική προσφυγή σύμφωνα με τις οποίες, για τους λό-
γους που είχαν ήδη παραθέσει, οι άδειες που χορηγήθηκαν από την
Αρχή Αδειών θα έπρεπε να ακυρωθούν. Επίσης, μια νεφελώδης δή-
λωση του Προέδρου της Αναθεωρητικής Αρχής πως "δεν μπορούμε

να δίδουμε άδειας κάθε χρόνο”. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, όπως άλλωστε και η Αρχή Αδειών, αρκέστηκε σε παραπομπή σε απροσδιόριστα στοιχεία για να εξειδικεύσει ως λόγο της απόφασής της την παροχή στην ενδιαφερόμενη εταιρεία της δυνατότητας “να ασκεί βιώσιμα τις εργασίες της”. Και αυτό, όχι γιατί ερευνήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο οτιδήποτε θα μπορούσε να συσχετιστεί προς αυτή τη βιωσιμότητα αλλά επειδή “στις επαρχίες Λάρινακας και Λευκωσίας δεν διαθέτει καμιά άδεια της κατηγορίας αυτής”. 5

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. 10

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών για τη χορήγηση στην εταιρεία Savvas Petrou Express Ltd δυο αδειών μεταφορέα Α΄. 15

Σ. Καραπατάκη, για τους Αιτητές.

Α. Μαμπουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ΄ ων η αίτηση. 20

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αφορά στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 8.2.1996 με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών ημερομηνίας 6.9.95 για την χορήγηση στην εταιρεία Savvas Petrou Express Ltd δυο αδειών μεταφορέα Α΄, μιας για την Επαρχία Λευκωσίας και μιας για την Επαρχία Λάρινακας. 25 30

Στην αίτηση της ενδιαφερόμενης εταιρείας για τέσσερις άδειες υποβλήθηκαν ενστάσεις, κεντρικό σημείο των οποίων ήταν η ανυπαρξία ανάγκης για νέους μεταφορείς. Η έκθεση του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών ημερομηνίας 12.1.95, δεν αναφέρεται σ΄ αυτό το θέμα. Περιγράφει τις δραστηριότητες της ενδιαφερόμενης εταιρείας, αναφέρεται στην προβληθείσα αύξηση των πελατών της και στην πρόθεσή της να ανοίξει γραφείο και στη Λάρινακα και σημειώνει την ύπαρξη των ενστάσεων που υποβλήθηκαν, χωρίς σχόλιο. Η Αρχή Αδειών, με την απόφασή της ημερομηνίας 1 Φεβρουαρίου 1995, ενέκρινε τη χορήγηση δυο αδειών με έδρα τη Λεμεσό, όπως αναφέρεται, “κατόπιν διεξοδικής συζήτησης και αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Τμήματος και όλα τα ενώπιόν της στοιχεία”. Ποια εννοούσε ως “ενώπιόν της στοιχεία” δεν καταγράφε- 35 40

ται και η εισήγηση του Τμήματος ήταν θετική απλώς επειδή “η Αναθεωρητική Αρχή έδωσε αρκετές παρόμοιες άδειες”.

5 Ασκήθηκαν ιεραρχικές προσφυγές στις οποίες και πάλιν τονι-
ζόταν πως οι ανάγκες ικανοποιούνταν από τα υπάρχοντα αδειού-
χα οχήματα. Η Αναθεωρητική Αρχή δεν ασχολήθηκε με την ουσία.
Επειδή η ενδιαφερόμενη εταιρεία δήλωσε πως δεν χρειαζόταν τις
άδειες για τη Λεμεσό αλλά για τη Λευκωσία και τη Λάρνακα, οι
10 υποθέσεις παρατέμφθηκαν στην Αρχή Αδειών “η οποία θα πρέπει
να εξετάσει τις αιτήσεις του καθ’ ου η αίτηση διά τις επαρχίες που
ο ίδιος πρέπει να κληθεί να ορίσει”.

Η ενδιαφερόμενη εταιρεία, με επιστολή της επανέλαβε πως το
αίτημά της θα πρέπει να εξεταστεί σε σχέση με τη Λευκωσία και τη
15 Λάρνακα και αναφέρθηκε στα οικονομικά της προβλήματα και στη
σημασία των δυο αδειών για την επιβίωσή της. Η Αρχή Αδειών,
στις 6 Σεπτεμβρίου 1995, ενέκρινε το αίτημα αφού, όπως σημειώ-
νει, “έλαβε υπόψη την εισήγηση του Τμήματος και όλα τα ενώπιόν
της στοιχεία”. Ποιο ήταν το περιεχόμενο της εισήγησης του Τμή-
20 ματος σ’ αυτή την περίπτωση, δεν αναφέρεται. Υπάρχει στο πρα-
κτικό η φράση “Το Τμήμα εισηγείται έγκριση του αιτήματος” αλλά
και αυτή η χωρίς οποιαδήποτε τεκμηρίωση εισήγηση, είναι δια-
γραμμένη.

25 Με ιεραρχικές προσφυγές το θέμα άχθηκε εκ νέου ενώπιον της
Αναθεωρητικής Αρχής. Επαναλήφθηκε σ’ αυτές πως οι ανάγκες,
στη Λευκωσία και Λάρνακα πλέον, ικανοποιούνταν από τα υπάρ-
χοντα αδειούχα οχήματα, πως δεν προβλέπεται περαιτέρω ζήτηση
για υπηρεσίες του είδους και πως η ενδιαφερόμενη εταιρεία “έχει
30 αρκετό και/ή ικανοποιητικό αριθμό μεταφορέων Α”. Υποστηρί-
κτηκε επίσης ότι η ενδιαφερόμενη εταιρεία παραβίαζε το Νόμο και
ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών έπασχε λόγω πλάνης και ως
ανατιολόγητη.

35 Το πρακτικό της Αναθεωρητικής Αρχής που εμπεριέχει την
προσβαλλόμενη απόφαση είναι ιδιαίτερα σύντομο. Το παραθέτω
ολόκληρο:

40 “Οι προσφυγές εξετάζονται από κοινού καθότι στρέφονται και
οι δύο εναντίον της ίδιας απόφασης της Αρχής Αδειών.

Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων και των όσων
έχουν λεχθεί ιδιαίτερα κατά την ακρόαση της προσφυγής και
λαμβάνοντας υπόψη ότι στις επαρχίες Λάρνακας και Λευκω-

σίας η προσφεύγουσα εταιρεία δεν διαθέτει καμμιά άδεια της κατηγορίας αυτής, αποφασίζεται η επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών για να μπορέσει η προσφεύγουσα εταιρεία να ασκεί βιώσιμα τις εργασίες της.

5

Ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται.”

Οι αιτητές εισηγούνται πως η απόφαση που λήφθηκε είναι παράνομη γιατί είναι ανατιολόγητη ή ανεπαρκώς αιτιολογημένη, γιατί χρησιμοποιήθηκαν κριτήρια άλλα από τα προβλεπόμενα στο Νόμο και γιατί δεν διεξάχθηκε η ενδεικνυόμενη έρευνα και εμφολώρησε πλάνη. Οι καθ’ ων η αίτηση εισηγούνται πως από τα πρακτικά και το φάκελο προκύπτει πως διεξάχθηκε πλήρης έρευνα και πως “δεν είναι απαραίτητο η αιτιολογία να περιέχεται στην ίδια την απόφαση του διοικητικού οργάνου αλλά είναι αρκετό όπως η αιτιολογία να συμπληρώνεται από το περιεχόμενο το διοικητικού φακέλου”.

10

15

Το άρθρο 15(3) του περι Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 (Ν. 9/82 όπως τροποποιήθηκε), και ειδικά οι υποπαράγραφοι (α) και (β) προνοούν:

20

“Η αρχή αδειών εν τη ενασχήσει της διακριτικής αυτής εξουσίας διά την χορήγησιν αδειας μεταφορέως “Α” θα εξετάξη τα κάτωθι:

25

(α) Τάς ανάγκας της περιφέρειας διά την μεταφοράν του σκοπούμένου είδους φορτίου ως και την έκτασιν και φύσιν των τοιούτων αναγκών’

30

(β) την έκτασιν καθ’ ην αι τοιαύται ανάγκαι εξυπηρετούνται υπό των εν τη περιφέρεια υφισταμένων αδειούχων μεταφορέων ‘Α’.”

Προκύπτει πλήρης παραγνώριση των διατάξεων του Νόμου από την Αρχή Αδειών και στη συνέχεια από την Αναθεωρητική Αρχή. Τους χορηγείται σοβαρή εξουσία και την άσκησαν έξω από το πλαίσιο της μιας νομοθετικής διάταξης που κατ’ εξοχήν τη διέπει. Δεν υπάρχει στο φάκελο αναφορά ή το αποτέλεσμα έρευνας ή και ελάχιστος προβληματισμός για όσα ο Νόμος καθορίζει πως είναι απαραίτητο να εξεταστούν. Στα πρακτικά της Αναθεωρητικής Αρχής περιέχονται μόνο οι εισηγήσεις των δικηγόρων των εταιρειών που άσκησαν ιεραρχική προσφυγή σύμφωνα με τις οποίες, για τους λόγους που είχαν ήδη παραθέσει, οι άδειες που χορηγή-

40

5 θηκαν από την Αρχή Αδειών θα έπρεπε να ακυρωθούν. Επίσης, μια
νεφελώδης δήλωση του Προέδρου της Αναθεωρητικής Αρχής πως
“δεν μπορούμε να δίδουμε άδειας κάθε χρόνο”. Η Αναθεωρητική
10 Αρχή Αδειών, όπως άλλωστε και η Αρχή Αδειών, αρκέστηκε σε πα-
ραπομπή σε απροσδιόριστα στοιχεία για να εξειδικεύσει ως λόγο
της απόφασής της την παροχή στην ενδιαφερόμενη εταιρεία της
δυνατότητας “να ασκεί βιώσιμα τις εργασίες της”. Και αυτό, όχι
γιατί ερευνήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο οτιδήποτε θα μπορούσε
15 να συσχετιστεί προς αυτή τη βιωσιμότητα αλλά επειδή “στις επαρ-
χίες Λάρνακας και Λευκωσίας δεν διαθέτει καμιά άδεια της κατη-
γορίας αυτής”.

15 Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των αιτητών. Η προ-
σβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και ακυρώνεται. Τα έξοδα
να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το
Δικαστήριο.

*Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με
έξοδα.*